

כאן במקום שאין השיירות מצויות –

Here it is in a place where caravans do not frequent

OVERVIEW

reconciled the two משניות רבה, saying that if it is שיירות מצויות, one may return a found גט even מרובה לזמן, however if it is שיירות מצויות one may not return a גט לזמן מרובה provided¹ that it is שמעון בן יוסף שני יוסף בן שמעון.² Our תוספות analyzes רבה's answer.

asks: תוספות

ואם תאמר ואמאי לא משני איפכא³ אידי ואידי במקום שהשיירות מצויות -

And if you will say; but why does not רבה answer in the reverse; this משנה and that משנה are in a place where שיירות מצויות; the difference is -

כאן שהוחזקו וכאן שלא הוחזקו -

Here (where the ruling is לא יחזיר) it was ש"ש שני יב"ש, and here (where יחזיר) it was not ש"ש שני יב"ש; the advantage of answering it in this manner is -

והוה ניחא דהוה מוקמינן ההיא דמצא גיטי נשים⁴ בשיירות מצויות -

For this would be more preferable, since we would establish that of משנה מצא (גיטין גיטי נשים) by שיירות מצויות -

דומיא דמעשה בית דין⁵ דאיירי בשהשיירות מצויות ולא הוחזקו כדמוכח בסמוך⁶ -

Similar to the משנה of בי"ד ד מעשה which is in a case of הוחזקו ולא שיירות מצויות and is evident shortly in our גמרא.

answers: תוספות

ויש לומר דההיא עובדא דבסמוך⁷ הוה ברישא -

¹ This is an addition of the גמרא, based on an incident where רבה ruled that we may return by שיירות מצויות even לזמן מרובה, when it is not הוחזקו.

² In order that a גט may not be returned מרובה לזמן (only לאלתר), two conditions must be met; that it is שיירות מצויות and שמעון בן יוסף שני יוסף בן שמעון. If one of these two conditions is lacking we may return it even מרובה לזמן.

³ רבה is answering that both משניות are discussing a case of שמעון בן יוסף שני יוסף בן שמעון the difference is whether שיירות (יחזיר) or אין שיירות מצויות (לא יחזיר) (where שיירות מצויות).

⁴ The משנה of מצא גיטי נשים is from where we infer that יחזיר even מרובה. According to the answer of רבה we return it because שיירות מצויות (even though it was הוחזקו). However according to תוספות suggested answer it would be in a place of שיירות מצויות but הוחזקו where we also return it מרובה לזמן. See footnote # 2.

⁵ This is the משנה which the גמרא cites here from כ"א, מ"ב which follows the משנה of מצא גיטי נשים. Presumably both משניות are discussing the same situation (regarding שיירות מצויות).

⁶ רב הונא of בי"ד ruled, based on this משנה of יחזיר of בי"ד ד מעשה, כל מעשה בי"ד ד הרי"ז יחזיר, regarding a גט which was found in in the of בי"ד ר"ה that it may be returned, since it is הוחזקו, even though the of בי"ד ר"ה is a מקום שהשיירות מצויות. It is evident that רבה considers the משנה of מעשה בי"ד ד to be in a case of הוחזקו ולא שיירות מצויות, so our משנה, which immediately precedes that משנה should also be in a case of הוחזקו ולא שיירות מצויות.

⁷ See footnote # 6.

And one can say that the story with רבה, which is mentioned shortly, happened first, before רבה reconciled the two משניות -

ואשמעינן בלא הוחזקו יחזיר אפילו שיירות מצויות -

So רבה informed us in the case of the lost גט by רב הונא, that **by לא הוחזקו even if it is שיירות מצויות,** we may return it. Therefore this ruling was already known -

והכא אשמעינן דאם הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות⁸ -

So here רבה informed us that even if ש"יב we return the גט if אין שיירות מצויות.

asks: תוספות

ואם תאמר היכא דהוחזקו אף על גב דאין השיירות מצויות היכי מהדרינן -

And if you will say; in a case where ש"יב, הוחזקו ב' יב"ש, how can we return it, even though it is שיירות מצויות, for -

מנא ידעינן דשל זה הוא -

How do we know that it belongs to this couple, since there is another ש"יב?!

answers: תוספות

ויש לומר כגון דידיעינן דמזה יוסף בן שמעון נפל⁹ -

And one can say; it is in a case where for instance we know that this ש"יב lost a גט -

ולא חיישינן שמא זהו של יוסף בן שמעון אחר -

So we are not concerned that perhaps this גט belongs to another ש"יב -

דאין לחוש שגם אחר אבד כאן כיון דאין השיירות מצויות -

For there is no concern that perhaps another גט from another ש"יב was lost here, since אין השיירות מצויות -

concludes: תוספות

ושמעתינן אתיא כרבי אלעזר דלרבי מאיר כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו -

And our גמרא is according to ר"א (who maintains כרתי), **for according to ר"מ** (who maintains כרתי), **since two ש"יב were הוחזקו, the husband cannot be מגרש with this גט, even if it is certainly his -**

כיון דאין מוכיח מתוכו כדפירשתי לעיל (דף כז, ב דיבור המתחיל בעדי):

⁸ is (seemingly) saying that רבה is not (only) interested in reconciling the two משניות, but (rather) to (also) teach us the laws of returning a גט; namely that the conditions required not to return a גט, are; that it is שיירות מצויות and הוחזקו ש"יב. In the story of רב הונא he taught us that if not הוחזקו we return it (even if שיירות מצויות), and in the contradictory משניות he taught us that by שיירות מצויות אין you return it (even if הוחזקו).

⁹ We are only aware (somehow) that this ש"יב lost a גט; we are not aware that any other ש"יב lost a גט. See 'Thinking it over'.

since it is not evident from within the writing of this גט, which יב"ש is divorcing, as I explained previously.¹⁰

SUMMARY

רבה, in his two statement (either that אין שיירות מצויות or לא הוחזקו) is informing us when we may return a lost גט.

THINKING IT OVER

תוספות writes that the reason we return the גט even though it is הוחזקו is because we know that this couple lost a גט.¹¹ What would be the ruling if we do not know certainly that he lost a גט, but rather the husband claims that he lost a גט, do we return it as well or not?¹²

¹⁰ See TIE there footnote # 2.

¹¹ See footnote # 9.

¹² See מהרש"א א.